

Det, der bestaar.

For Guds Ord bestaar evindeligt, (Mt. 40, 8).

„Bidsite du dog, hvad der tjener til din Fred!“

Af B. J. Hoff.

Naar vi hører et Ord som dette: „Bidsite du dog, ja end paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred!“ (Luk. 19, 41—48) saa føler vi, at det har videre Virkning end til Jerusalem. Der er noget inden i os, som føler sig betaget derved. Vi har maaske ofte jagt det til os selv, eller dog gentaget det som et Ord, der postede paa os selv. Thi det søgte vort Hjerte, at Fred, det var et af Godeordene i Sproget, ja, et af de bedste Ord, Sproget ejede. Og det erfarede vi, at naar Freden manglede, selv om det ellers var midt i Lykken, d. e. naar ellers alt smilede til os, — ja ja! dog det hele fra hinanden i Stumper og Stykker; ja vejede alle Lyffens Gode dog ikke som en Jer! Saa var der ingen Lykke midt i Lykken! Og det erfarede vi, at midt i Sorgen, naar Hjertet bløder, naar Rød og Blod frømper sig, — og der saa kom en Følelse af Guds Fred over Hjertet, saa fyldtes det med en døb Glæde, som det ikke vilde brette for noget i Verden. Og vi forstod, at der var en Forskel paa den og paa al anden Lykke i Livet, at der var en Smag af Evigheden ved den, og at det var derfor, at den var saa fuld af Svøle og Lægehem. Vi forstod, at den var en Raadegave

fra Gud, og at den bestod i Følelsen af Guds Nærhed med Hjælp og Raade.

Men det lærte vi ogsaa, at et Liv her paa Jorden i en saadan Fred, det findes ikke, — dertil er der for megen Sønd og Forstyrrelse i Menneskelivet, og vort Hjerte har for megen Del i alt dette. Men de Dage og de Timer, hvor vi søgte Guds Fred, det blev vort Livs de lyseste og bedste, og de kom til os som en Forjættelse om, hvorledes det skulde se os, naar vi kom hjem til Gud. Men der ikke var noget af denne Følelse hos de tre Disciple paa Korfarens Berg, da Peter udbød: „Herre, her er godt at være, lader os bygge Vølliger her!“ Det var, som Himmel og Jord, Tid og Evighed smeltede sammen for dem: „Der er godt for os at være!“

Ne hvorledes kommer da denne Fred? Herren sagde: „Bidsite du dog, hvad der tjener til din Fred!“ Det var hans Ord til Jerusalem paa Indtogsdagen. Og deri ligger vel ogsaa dette: „det tjener ikke til din Fred at se mig gaa ud og ind af dine Porte, at være Vidne til mine Gerninger, — at snaffe om mig; — ja, ikke engang at være med paa Indtogsdagen, raabe „lange leve!“ eller „Hoianna!“ Thi med alt dette kan du dog staa aldeles uden for mig og min Gerning. Men det tjener til din Fred at aabne dit Hjerte for mig og det Ord, jeg bringer dig fra Gud! Thi det, — og det alene, — bærer Freden med sig, hvor det kommer ind! Det tjener til din Fred at give dig hen til mig! At lade mig fresse dig!“ Ja, at mødes med ham, at høre ham, og saa — at give sig hen! Men det

ikke er Ordet, Trylleordet, der viker Vej til og lukker op for Fredens Vøllig? Gælt og udelst at give sig hen? Mange vil, som de vilde det i Jerusalem, se paa ham, høre hans Tale, vide Vækket om hans Liv og Gerning, have lidt Rød og Del i, hvad der ved ham jattes i Bevægelse i Landet, — og saa for Resten lade alt blive ved det gamle, leve og tænke og føle og handle, som om han aldrig havde været der, aldrig havde talt til dem. Fredsløst er et delt Hjerte, et splittet og ustadigt Sind. Disse mange Tønder, der drager hver til sin Side; disse flugtige Interesser og Lyster, der jager gennem Sindet og hærger det som Græshopper over en Sædemark; dette ustadigt flagrende Bæjen, der vil lidt af hvert, men intet helt og fuldt! Ja, hvem kender ikke dette? Jeg taler ikke om noget, som hører hjemme i fremmede Verdensdele, og hvorom man kan læse i udenlandske Bøger. Men jeg taler om en af Tidens dødelige Sygdomme i vore Dage og vore Lande og vore Huse og vore Hjertes. Jeg taler om, hvad jeg kender fra mit eget Livs stampe og Erfaringer. Der kan være meget andet, der vil tage Freden fra os, og det kan være saare forfælskeligt til de forfælskelige Tider. Man kan ligesom med et særegent Tonefald sige til hver enkelt Tid og hvert enkelt Folk og maaske næsten til hvert enkelt Menneske: „Bidsite du dog, ja, end paa denne din Dag, nu, i denne Time, under disse Forhold, under hvilke du er stød, hvad der tjener til din Fred!“ Men jeg vil i denne Time særligt vege paa, hvad der ogsaa netop lyder til os i Evangeliet til i Dag. Det er det, som Herren sagde til Israels Folk om, at de lignede hine Børn derude paa Torvene, der blot vilde være Tilskuere, men ikke vilde lege med; vilde se til, men ikke give sig hen, selv være uden for. Og som disse lidet barmhjertige Børn, der manglede Alvor og Frifhed i Sindet til at kunne tage Regn alvorligt og være personligt med i den, — saaledes var Israels Folk! Over for hvad der kom fra Gud, enten det nu var Johannes Døber eller Vorherre Jesus, saa optog det kun deres Interesse for saa vidt, at de vilde være Tilskuere, men ikke Deltagere. Altid stod de der med Forbehold, aldrig gav de et helt og udelst Hjertes Deltagelse. — Hvor er der dog meget af dette, der passer ogsaa paa vore Dage og vort Folk, ogsaa paa saare mange kristne Mennesker. Ja, jeg nævner udtruffelig dette lidte: ogsaa paa saare mange, der haade falsk og ogsaa gerne vil være kristne Mennesker! Over at os se nu til, om det slet ikke i nogen Maade skulde passe paa os selv! „Ovo, som har Øren at høre med, han høre“, siger Herren.

Dette, at staa saaledes som Tilskuere, med den personlige levende Strømfølelse paa Afstand, kan maaske nok gaa til en Tid, d. e. saa længe der intet er i Vejen, eller dog ikke mere, end det naturlige Mod, Ungdomskraft og Menneskers Hjælp kan hjælpe os igennem. Men saa kommer der Mønstre, Prøvelser, Besøggeligheder, hvor alt dette ikke forstaaer, hvor vore Kræfter ligesom vejes og findes saa aldeles utilstrækkelige. Saa bærer Hjertet, saa kommer den dybe Følelse af Fredsløshed. Hvor vi gaar og staaer, føler vi det, som Grunden er taget bort under vore Fødder. „Bidsite du dog, ja, end paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred!“ Da kommer vi til at føle det, stærkere ved end nogen Sunde før, at det, der tjener til vor Fred, er et udelst Hjertes Omgivelse og den ærlige, alvorsfulde Kamp derfor. Det værste, vi kunde gøre, var at dyppe Sindet til No ved at staa det hen og isge at undgaa Striden. Vi kan da netop længe efter, at han skal komme med Svøben for at udbringe de forstyrrende Magter og renske vort Hjertes Tempel til at være et Bedehus i Stedet for en Nøverkule. Der vindes jo aldrig nogen Sejr i denne falske Verden, uden at der er gaaet en Strid forud. Og Striden er da denne, at vi under Syndebrydens Rød og Angest isger bedende til Gud om Hjælp. Og Sejren den, at Gud i Raade hører vor Bøn og giver os Fred ved Jesus Kristus. I enhver sand Følelse af Fred er der

1,000 NYE HOLDERE

TIL „DANSKEREN“

Inden den 1ste Januar 1912.

For at dette Tal kan naas, har vi besluttet at give en værdifuld

Præmie til enhver ny Holder.

Enhver, der inden 1. Januar, 1912 tegner Abonnement paa „Danskere“ med \$1.50 som Forskudsbetaling, vil faa Bladet tilsendt fra den Tid, Bestillingen indløber og indtil 1. Jan. 1913. Altsaa frit til Nytaar. Desuden harhan Valget imellem følgende Præmier — frit tilsendt:

<p>Præmie Nr. 1: 6 smukke Billeder i Farvetryk, Landskaber — Folkelivsbilleder — Frugtstykker — Størrelse 16x20 Tommer.</p> <p>Præmie Nr. 2: En selvskræpende Saks. Den samme, vi i 2 Aar har brugt som Præmie til Holdernes fulde Tilfredshed.</p> <p>Præmie Nr. 3: Danmarks kort for Hjemmet. Størrelse 22x26 Tommer. Trykt i 5 Farver, med Jernbaner, Byer, Plantager, Kirker, Herregaarde o.s.v.</p>	<p>Præmie Nr. 4: „Livet i Lys“, Fortællinger af Ernst Evers til de 3 Troens Artikler. 241 Sider i Helsehæftingsbind. En udmærket Bog.</p> <p>Præmie Nr. 5: 2 Dusin fine importerede Brevkort. Heraf 12 forskellige Kort med Bibeltekst og 12 assorterede Prospekter fra „det skønne Danmark“.</p>
---	---

Foruden ovenstaaende smukke Præmier til Holderne udloves følgende værdifulde og nyttige

Præmier til Abonnentsamlere:

<p>For 3 nye Holdere: Fru Helene Hempels Koge- og Husholdningsbog. En økonomisk og praktisk Haandbog for Husmødre. 289 Sider, trykt paa godt Papir, smagfuldt udstyret og indbunden.</p> <p>For 5 nye Holdere: Bunyans „Pilgrim's Progress“. Engelsk Udgave. Pragtbind med Guldsnit foroven. En Mængde fine Illustrationer.</p>	<p>For 10 nye Holdere: Bunyans „En Pilgrims Vandring“ Illustreret Pragtudgave paa Dansk i Kvartoformat. En Pryd for ethvert Kristen-Hjem.</p> <p>For 15 nye Holdere: Asschenfeldt-Hansens „Illustreret Kirkehistorie for Menigheden.“ Oktavformat. 2 store smukke Bind.</p> <p>For 25 nye Holdere: Dæchels Bibelværk. 6 Solide Bind. Dette velkendte Værk behøver ingen Anbefaling.</p>
---	--

Naar det fastsatte Antal nye Holdere med Aarskontingent fra hver er modtaget, sendes den tilsvarende Præmie frit til Samleren.

SAMFUNDSFOLK — UNGE OG GAMLE,

som har Øje for Bladvirksomhedens Betydning — og Hjertet paa rette Sted — lad os nu tage fat med forenede Kræfter og „flytte vore Teltstæle længere ud“. Arbejdet lykkes i Fjor; det kan lykkes ogsaa i Aar.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE.

The Range With A Reputation

Grunde hvorfor

En fuldkommen Ovn — bygget af bedste Materiale
VARER LÆNGERE END 3 ANDRE
Den er lavet af Jern, som ikke springer. Den rustet ikke.

DEN SPARER PAA BRÆNDELSE.

Den er lufttæt. Ovnen er foret med Asbest. Ovn-døren lukkes helt ned og danner straks Hylder. Ovn-risterne glider ud automatisk med Brødet paa.

The Great MAJESTIC

Charcoal and Malleable Iron RANGE

Foret med ren Asbest.

Ladet af Trækuls Jern 300 Gangt stærkere.

Hele Dækket alle Døre lavet af Smødejern Revner ikke.

har Vandgyde af Kobber, der varmes som en almindelig Kedel. 15 Gals. Vand kommer i Kog paa nogle få Minutter. Derefter drejes Gryden bort fra Ilden.

Ingen Skovlen med Aske. Luftskælet Askebeholder.

Forlang at se den ustrakte Forbedring nogen Sunde gjort paa en Kakkelovent.

Køb ikke Katten i Sækken. Se først THE GREAT MAJESTIC og overbevis Dem om at den er 300 per cent stærkere end alle andre

Majestic Manufacturing Co., Dept. 50 St. Louis, Mo.

It Should Be In Your Kitchen

OMAHA Land Show

COLISEUM OMAHA, OCT. 16-28

See the whole west under one roof

Something doing all the time. It is a show that will interest you. Big Machinery Exhibit, with everything in action. Traction Plowing demonstrations. Fine entertainments, music and specialities. Moving pictures and illustrated lectures. Displays from every state in the west, showing Irrigation, Dry Farming, Fruit Growing, Alfalfa Raising and all kinds of Farm Work.

25 CENTS ADMISSION TO ALL.

derfor noget af et brudt Hjertes Lovsang. Der er en Tone, der aldrig maa jattes, om Vidnesbrødet om Guds Raade i Kristus skal faa den rette Klang, og det er Tønen af Tak og Glæde fra det brudte Hjerte, det, der blev brudt i Angerens Smerte og vidunderligt lagt ved Guds Raade. Og det, der læres i denne Opløvelse, det er at give sig hen. Man er da ikke længere Tilskuere, men Deltager! Det gælder Liv eller Død! Striden staar i vort eget Hjerte. Der vindes Sejren, og der images Freden. Vi isger tilbage til vor Daab, til Herrens Pagt med os. Dertil omvender vi os. Thi derfra var vi affaldne. Men nu skal det ved Guds Raade være Liv og Sandhed? Hans vil vi være! Ham vil vi tilhøre, lyde, tjene, elske! Thi der er ingen som han, Kristus, den eneste! Vort Hjertes Krefter nu og i al Evighed!

Endnu blot dette: meget forfælskeligt er vi mange; men i dette er vi vist nok ens: at det er Vejen til Fred. — Saa meget har jeg følt deraf i mit eget Liv, at da, naar jeg bedt glente mig selv, og bedt gav mig hen til ham, min Gud og Krefter, da smagte jeg mest af Guds Fred. Og det har jeg set hos andre kristne Mennesker, at de, som levede i Selvsørgsel og Selvsørgsel, over deres hele aandelige Væsen var der ofte ligesom gædt en Klod af Fred! Man saa maaske nok Mærkerne af Striden, Arrene fra Kampen; men det var, som gif netop deraf Straaerne ud, Ønsningen af den Fred, Gud havde givet dem!

Bog anmeldelse.

Melodier til „Troens rare Melodier“ eller Brorsons Salmesbog. Sam-

let fra Folkemunde og gamle Sillender og udgivet tilligemed et Tilfæg af Lærer M. K. Sand, Lærer, Gørding Skole ved Bømb. — Kommission hos Lehmann og Stage, København.

Det er et forjætteligt Arbejde, Lærer Sand har udført ved at samle og udgive disse Melodier, og det kan ikke andet end glæde alle, som sender og elsker Brorsons Salmesbog, at endelig en kærlig og kundig Haand har taget sig paa at samle de gamle, folkelige Melodier til den.

Jeg har for mit Vedkommende ofte tænkt og sukset: mon disse gamle Folketoner skal vinke i Glemmelsens Grav med den ældre Slægt; mon disse Melodier, som forsamlingskoffet i Danmark har funget deis Tro og deis Længsel ud paa aldrig skal finde en Samler og Ud-giver; og nu medler han sig ikke alene, for at begynde paa Værket, men med det fuldført. Hvor glædeligt!

At Lærer Sand tog fat paa dette Samlearbejde gif saaledes til: Brobst Møller i Alby gjorde ham opmærksom paa, at paa hans Egn og nyligvis andre Steder i Landet fandtes hedsende Salmemelodier, som burde reddes fra For-glemmelse. Han tog fat paa Op-gaven og fik Understøttelse til paa Sangens Begne at bruge sin Ferie i et Par Aar til sit Samlearbejde. Han rejste fra Sted til Sted iblandt forsamlingskoffet over hele Danmark; Mand og Kvinder sang de gamle Melodier for ham, medens han nedskrev dem.

Det har ikke været nogen let Op-gave for Lærer Sand, men han har løst den med Alid, Dygtighed og Ælskønhed. Han foresandt paa den Maade — med Undtagelse af nogle

enkelte fra Frenslingshøjens Sam-ling og Pontoppidans — Tøner til alle Brorsons Salmer med Undtagelse af 31, som han selv har komponeret Melodier til i et „Tillæg“. Hele Samlingen har 230 Melodier, og indeholder Noder til alle Brorsons yngelige Salmer.

Om Melodierne siger Samleren at i nogle er den musikalske Værdi kun ringe, men der findes ogsaa ægte Guldtoner. Der er blandt andre en rigtig smuk Melodi til „At Fader lad dit Ord og Sand“. Den Salme finder vi jo i Sangeren omdannet noget og underlagt en fremmed Tone; men nu her vi ikke yngre den dejlige gamle Salme med sin fremmede Melodi længere. Nu maa vi bruge Salmen i sin oprindelige Skikkelse og med sin gamle originale Tone.

Lærer Sand anmoder om at faa indibndt andre Melodier, som han ikke allerede har, til Brorsons Salmer og haaber senere at faa Samlingen forset med et Tillæg. Rød nu denne Melodisamling, og kender du saa en eller anden god forsamlingstone til nogen af disse Salmer, da send den til ham.

Denne Samling koster kun \$1 og faas paa Dan. Luth. Publ. Hous, Blair, Neb.

Ivar Marius Hansen.

Optraab til Danse i Amerika

Muligvis vil undertegnede Komites Tilværelse være de fleste Danst-Amerikanere bekendt, men da der maaske endnu findes adskillige, som ikke har hørt noget om Komiteens Virksomhed og Planer, skal vi i kort-hed give en Fremstilling af vort Normal.